

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Want ziet, dit leven is de tijd voor den mensch om zich te bereiden om God te ontmoeten; ziet, de dag van dit leven is de dag voor de menschen om hunnen arbeid te volbrengen.

Boek van Mormon, ALMA 34 : 32.

No. 21.

1 November 1908.

13de Jaargang.

DE OPSTANDING.

Uittreksel eener predikatie gehouden door President JOSEPH F. SMITH
27 October 1907, te Logan, Utah.

Eenige dagen geleden las ik een artikel in een onzer couranten, over de opstanding van het lichaam. Het was eene redevoering van eenen predikant en drukte het begrip uit, dat het lichaam na de opstanding hetzelfde wezen is als gedurende het leven. Er waren ongeveer een half dozijn predikanten in de vergadering, waar deze redevoering werd voorgelezen, die het feit bepleitten, dat het lichaam in de opstanding niet in den aardschen vorm zijn zal, maar in de gedaante waarin het in de toekomstige wereld zal leven.

Dit brengt een gesprek in mijn gedachten, dat ik voerde met een zeer bekend predikant, die voorzitter was van het Congres van godsdiensten op de wereld-tentoonstelling. Hij bezocht ons op ons kantoor en gedurende ons gesprek kwam het vraagstuk van de opstanding der dooden op. Hij zeide te gelooven, dat de eenige opstanding die er ooit zal plaats hebben, de opstanding van den geest was als het lichaam sterft, en dat dit de opstanding der dooden was. Ik nam de vrijheid van meening te verschillen, maar hij wierp al onze tegenwerpingen ter zijde, door te zeggen, dat letterlijke opvatting der Schriften niet geschikt was voor deze bedeeling, voor de tegenwoordige wereld, daar wij in eene andere sfeer waren overgegaan, in een verschillenden toestand van dingen en dat godsdiensten veranderen moeten met de vooruitgang der menschen; en meer dergelijke gezegden.

DE OPSTANDING VAN JEZUS.

Ik wil nu de vrijheid nemen, om eenige teksten tot U te lezen, en dan gedurende mijn rede, mijn geloof en overtuiging uit te spreken omtrent ons geloof als Heiligen der laatste Dagen met betrekking tot de opstanding der dooden. Ik zal niet alle bijzonderheden van dit onderwerp behandelen, want er zijn een groot aantal teksten in het Nieuwe Testament verspreid in de verklaringen van den Zoon van God, die met betrekking tot dit onderwerp aangehaald kunnen worden. Ik wil echter alleen het verhaal lezen van Zijne opstanding. Wij allen weten dat Hij aan het kruis genageld was; dat Zijne zijde doorstoken was en dat Zijn levensbloed uit Zijn lichaam vloeide; dat Hij aan het kruis tot God riep en den geest gaf; dat Zijn lichaam van het kruis genomen was, gebalsemd en in schoone linnen doeken gewikkeld en in een nieuw graf geplaatst was, waarin nog nooit het lichaam van eenig mensch gelegen had. En dan, bedenkt het gezegde, dat Hij Zijn lichaam zou nederleggen en het weder opnemen, de aanspraak die Hij gemaakt had, dat die tempel afgebroken zou worden, maar dat Hij ten derde dage weder zou opstaan. De priesters waren naar de Overheden gegaan en hadden verlangd, dat een groote steen op het graf geplaatst, verzegeld en een wacht er bij geplaatst zou worden, opdat Zijne discipelen niet des nachts zouden komen, het lichaam wegnemen en dan het volk vertellen, dat Hij uit den dood was opgestaan. Een wacht van soldaten was bij het graf geplaatst, het graf met een groote steen gesloten en een zegel er op geplaatst volgens de geschiedenis, zocals die in de Schriften verhaald wordt, zoodat het volkomen onmogelijk was voor de discipelen van Christus, een bedrog te plegen door het lichaam heimelijk te stelen, en weg te nemen, en dan aan de wereld bekend te maken, dat Zijn lichaam was opgestaan. Soms worden de vijanden der waarheid en zij die haar willen vernietigen onbewust middelen, om de waarheid te bevestigen en die boven allen twijfel te verheffen; want als zij die voorzorgen niet genomen hadden en als er geen wacht bij het graf geplaatst was, om het te bewaken, om toe te zien dat geen bedrog zou bedreven worden, dan hadden zij gemakkelijk in de wereld kunnen gaan en zeggen: „Zijne discipelen zijn gekomen en hebben het lichaam weggenomen; zij zijn bij nacht gekomen en hebben het gestolen.” Maar zij hebben hunne monden toegesloten in hunne ijdele poging, om den invloed van de opstanding op de gedachten van het volk en op de geschiedenis der wereld te vernietigen.

Nu wil ik uit het twintigste hoofdstuk van Johannes de volgende beschrijving voorlezen van de opstanding van het lichaam van Christus:

„En op den eersten dag der week ging Maria Magdalena vroeg, toen het nog duister was, naar het graf; en zag den steen van het graf weggenomen.” De discipelen hadden het niet gedaan. Als zij het gedaan hadden, dan zouden de soldaten die daar waren het gezegd

hebben. Zij waren daar, om te waken en toe te zien. Zij waren daar, om getuigen te zijn als de discipelen zouden komen en om toe te zien, dat de discipelen niet des nachts zouden komen, den steen weggrollen en het lichaam wegnemen; maar zij konden dat niet doen, want het graf werd bewaakt door Romeinsche soldaten; zij waren verhinderd om het te doen, zelfs al hadden zij het willen doen. Maar ongelukkig voor hen, hadden de discipelen zelf nog niet begrepen wat Jezus hun gezegd had, dat Hij wederom ten derde dage zou opstaan. Het was niet in hunne harten opgekomen, zij konden het niet verstaan, want het was al zeer spoedig na Zijn dood, of liever na Zijne begrafenis, dat zij tot elkaar zeiden: „Ik ga visschen”; kom laat ons weder onze vroegere bezigheden opnemen, en zij gingen naar hunne netten en verdere bezigheden. En zij spraken samen onder elkander en zeiden: „Wij hoopten, dat Hij was Degene, Die Israël verlossen zou, maar zie, Hij is dood”. Hunne hoop was vervlogen, want zij verstonden de Schriften niet, en zij verstonden het beginsel van de opstanding niet en dat Jezus Christus gekomen was, om door Zijn voorbeeld dit aan de wereld te verkondigen.

„Zij liep dan, en kwam tot Simon Petrus en tot den anderen discipel, welken Jezus liefhad, en zeide tot hen: „Zij hebben den Heere weggenomen uit het graf, en wij weten niet, waar zij Hem gelegd hebben.” Petrus ging toen uit en de andere discipel, en zij kwamen aan het graf. En deze twee liepen te gelijk; en de andere discipel liep vooruit, sneller dan Petrus, en kwam eerst tot het graf. En als hij nederbukte, zag hij de doeken liggen; nochtans ging hij er niet in. Simon Petrus dan kwam en volgde hem, en ging in het graf, en zag de doeken liggen. En den zweetdoek, die op Zijn hoofd geweest was, zag hij niet bij de doeken liggen, maar in het bijzonder in eene andere plaats samengerold. Toen ging dan ook de andere discipel er in, die eerst tot het graf gekomen was, en zag het, en geloofde. Want zij wisten nog de Schrift niet, dat Hij van de dooden moest opstaan.”

Dit is een ander getuigenis, een ander bewijs dat zij volkomen onschuldig waren aan eenige poging, om den steen weg te nemen gedurende den nacht en het lichaam te stelen, zonder dat de wereld het zou weten, en dan de wereld te bedriegen, door te zeggen, dat Hij was opgestaan. Zij verstonden het niet, verwachtten het niet en hadden in het geheel zoodanig voornemen niet.

(Sprekter las nu van vers 10 tot en met vers 23).

TWIJFELAARS.

En Thomas, een van de twaalven, gezegd Didymus, was met hen niet, toen Jezus daar kwam. De andere discipelen dan zeiden tot hem: „Wij hebben den Heere gezien.” Doch hij zeide tot hen: „Indien ik in Zijne handen niet zie het teeken der nagelen, en mijnen vinger

steke in het teeken der nagelen, en steke mijne hand in Zijne zijde, ik zal geenszins gelooven.”

Wij hebben een groot aantal Didymussen in onzen tijd en dit geslacht, maar wij hopen, dat er geen hunner hier zijn, maar wel de andere soort, door Jezus genoemd.

„En na acht dagen waren Zijne discipelen wederom binnen, en Thomas met hen; en Jezus kwam, als de deuren gesloten waren, en stond in het midden, en zeide: „Vrede zij ulieden!” Daarna zeide Hij tot Thomas: „Breng uwen vinger hier, en zie Mijne handen, en breng uwen hand, en steek ze in Mijne zijde; en zijt niet ongeloovig maar geloovig”. En Thomas antwoordde en zeide tot Hem: „Mijn Heere en mijn God.” Jezus zeide tot hem: „Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas! zoo hebt gij geloofd; zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben, en nochtans zullen geloofd hebben.”

De discipel die deze woorden schreef en een persoonlijk getuige was geweest, zegt verder: „Jezus dan heeft nog wel vele andere teekenen in de tegenwoordigheid Zijner discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek; maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zone Gods en opdat gij, geloovende, het leven hebt in Zijnen naam.”

DE OPSTANDING LETTERLIJK.

Waarop ik nu uwe aandacht wil vestigen, is de nadrukkelijke, onloochenbare, ontwijfelbare en juiste beschrijving van het lichaam, het opgestane lichaam van den Heer Jezus Christus, gegeven in deze beschrijving van Zijne opstanding en verschijning aan Zijne discipelen die alle inbeelding of gedachten buiten sluit, dat den dood van het lichaam en het verlaten van het lichaam door den geest, de opstanding der dooden is. Doet het niet? Als Christus de Zoon van God is, en Zijne discipelen geven getrouw getuigenis der waarheid zooals zij die gezien hebben, als zij verklaren dat zij gezien hebben; want zij verklaren, dat zij met hunne oogen zagen, met hunne ooren hoorden, in hunne harten geprikt waren, en zij onderzochten Hem met hunne eigen handen, om te zien en te voelen, dat Hij inderdaad de zelfde persoon was, het zelfde lichaam dat gekruisigd was, de zelfde teekenen dragende die in Zijn lichaam gemaakt waren, terwijl het aan het kruis uitgestrekt was, om u te toonen, dat de opstanding van Christus, de opstanding van Hem persoonlijk was en niet van Zijnen geest. Alvorens verder te gaan wil ik lezen van Lukas vierentwintig:

„En ziet, twee van hen gingen op denzelfden dag naar een vlek, dat zestig stadiën van Jeruzalem was, welks naam was Emmaus. En zij spraken samen onder elkander van al deze dingen, die er gebeurd waren. En het geschiedde, terwijl zij samen spraken, en elkander onder-vraagden, dat Jezus zelf bij hen kwam, en met hen ging. En hunne oogen werden gehouden, dat zij Hem niet kenden.”

Hij reisde met hen en sprak op den weg tot hen, en opende de Schriften voor hen, maar zij wisten niet dat Hij het was. Zij wisten persoonlijk niet dat Hij de verrezen Christus was.

„En het geschiedde, als Hij met hen aanzat, nam Hij het brood, en zegende het, en als Hij het gebroken had, gaf Hij het hun.”

Dit is nu niet het getuigenis van Johannes. Dit is het getuigenis van Lukas, een ander van de discipelen van Christus.

„En hunne oogen werden geopend, en zij kenden Hem; en Hij kwam weg uit hun gezicht. En zij zeiden tot elkander: Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op den weg, en als Hij ons de Schriften opende? En zij, opstaande ter zelve ure, keerden weder naar Jeruzalem, en vonden de elven samenvergaderd, en die met hen waren; welke zeiden: „De Heere is waarlijk opgestaan, en is van Simon gezien”. En zij vertelden hetgeen op den weg geschied was, en hoe Hij hun bekend was geworden in het breken des broods. En als zij van deze dingen spraken, stond Jezus Zelf in het midden van hen, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden! En zij verschrikt en zeer bevreesd geworden zijnde, meenden, dat zij eenen geest zagen. En Hij zeide tot hen: Wat zijt gij ontroerd? en waarom klimmen zulke overleggingen in uwe harten? Ziet Mijne handen en Mijne voeten; want Ik ben het Zelf; tast Mij aan, en ziet; want een geest heeft geen vleesch en beenderen, gelijk gij ziet, dat Ik heb. En als Hij dit zeide, toonde Hij hun de handen en de voeten. En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden, en zich verwonderden, zeide Hij tot hen: Hebt gij hier iets om te eten? En zij gaven Hem een stuk van eenen gebraden visch, en honigraten. En Hij nam het, en at het voor hunne oogen. En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles moet vervuld worden, wat van Mij geschreven is in de wet van Mozes, en de Profeten, en de Psalmen.”

Zullen wij nu de Schriftuurlijke uitlegging van de opstanding van het lichaam aannemen? Zullen wij de openbaringen van Christus in Zijn eigen persoon uit den dood opgestaan, gelooven? Of zullen wij het idee van den eerwaarde heer Philips aannemen, dat den dood van het lichaam en de scheiding van den geest daarvan, de opstanding der dooden is? Wat verkiest gij?

Joseph Smith de profet verklaarde in dit boek, het Boek der Leer en Verbonden, dat de Vader een lichaam heeft van vleesch en beenderen, zoo tastbaar als dat van een mensch. En de Zoon van God heeft een lichaam van vleesch en beenderen, zooals Hij Zelf heeft verklaard, dat Hij heeft en is niet alleen een geest, maar een verrezen wezen, eene opgestaane ziel. En de Heilige Geest is een persoonlijkheid van geest, maar geen persoonlijkheid van beenderen en vleesch, zooals de Vader en de Zoon zijn. De Heilige Geest kan daarom op menschen bevestigd worden, en Hij kan met hen wonen voor een tijd, of Hij kan met hen

blijven wonen, in overeenstemming met hunne waardigheid, en Hij kan hen volgens Zijnen wil verlaten.

BOEK VAN MORMON GETUIGEN.

Nu wil ik iets uit het Boek van Mormon lezen, een boek van Schriftuur dat vertaald is door de gave en macht van God, want de stem van God verklaarde aan de drie getuigen, dat het vertaald is geworden door de gave en macht van God, en dat het waar is. De drie getuigen verklaarden en getuigden tot de waarheid van het Boek; en acht andere getuigen, buiten de profeet Joseph, verklaarden, dat zij de platen hebben gezien en gehanteerd en de graveeringen daarop aanschouwden, en dat zij weten, dat de profeet Joseph Smith de platen had waarvan het Boek van Mormon vertaald is. En het is een van de grootste raadseleu voor geleerden, dat zij in de oude beschaving van dit werelddeel, bewijzen ontdekken voor de goddelijkheid van het Boek van Mormon, die zij niet kunnen weerspreken. Zij zijn verwonderd, hoe Joseph Smith, een man onwetend in geschiedenis, in godgeleerdheid, in wetenschap, een man zonder boeken geleerdheid, ooit zoo nauwkeurig feiten heeft kunnen bespreken, die nu ontdekt worden door onderzoekers en geleerden in dit geschiedkundig land, waarover het Boek van Mormon spreekt, en zij zeggen, dat het hen in verlegenheid brengt. Het is wonderlijk, dat drie mannen konden getuigen, zooals de drie getuigen van het Boek van Mormon hebben getuigd, en dat de andere acht getuigen konden getuigen zooals zij gedaan hebben, en toch heeft nog nimmer één hunner het getuigenis weersproken. Zij kunnen het niet verstaan en verklaren volgens eenig wetenschappelijk beginsel. Als het bedrog was en deze mannen waren bedrogen of in een val gebracht, en het deden door bedriegerij of met het doel de wereld te bedriegen, dan zou zeker een of meer hunner de waarheid gezegd hebben voor hun dood en het bedrog bekend gemaakt. Maar neen, niet een hunner deed dit. Zij hebben Joseph verlaten, maar zij hebben de goddelijkheid van het Boek van Mormon niet verloochend.

Gij hebt hier dus een verslag van de getuigen, waarvan de zekerheid niet in twijfel getrokken kan worden, en wier oprechtheid geen macht beneden het Koninkrijk van God kan betwijfelen, want zij zeiden de waarheid, en verbleven in de waarheid welke zij vertelden, totdat zij in het vleesch stierven.

EEN PROFEET DER NEPHIETEN OVER DE OPSTANDING.

Een van de oude discipelen of profeten, die leefde op dit werelddeel (Amerika), die door God werd geïnspireerd en deze boodschap later aan de wereld gebracht heeft, welke op de platen van goud gegraveerd waren, die bewaard, overgegeven en in deze bedeeing der wereld geopenbaard waren, heeft iets zeer belangrijks te zeggen over dit onderwerp.

Dit is niet van Jeruzalem. Dit is geen boodschap die gegeven was aan de discipelen van Christus in Jeruzalem; maar dit is een boodschap die gegeven is door een profeet die op dit werelddeel geleefd heeft. Hier volgen zijne woorden:

„En Hij zal in de wereld komen, (dit was gesproken voor de geboorte), om Zijn volk te verlossen en Hij zal de overtredingen van degenen die in Zijnen naam gelooven op Zich nemen. En dit zijn degenen die het eeuwige leven zullen hebben; en de zaligheid komt tot niemand anders. Daarom verblijden de goddeloozen zich, alsof er geene verlossing is, tenzij het is het losmaken van de banden des doods; want ziet, de dag komt dat allen uit den doode zullen opstaan en voor God zullen staan om geoordeeld te worden, volgens hunne werken. Nu is er een dood, genaamd de tijdelijke dood; en de dood van Christus zal de banden van dezen tijdelijken dood verbreken, zoodat allen uit dezen tijdelijken dood zullen verrijzen. De geest en het lichaam zullen wederom in hunne volmaakte gedaante vereenigd worden; zoowel beenderen als gewrichten zullen tot hare eigene gedaante hersteld worden gelijk zij nu op het oogenblik zijn; en wij zullen voor God gebracht worden, wetende zooals wij nu weten en eene volkomen herinnering hebben van al onze schuld. Nu, deze herstelling zal tot allen komen, zoowel jong als oud, gevangene als vrije, man als vrouw, goddelooze als rechtvaardige en er zal niet zooveel als een haar van hun hoofd verloren gaan, maar alle dingen zullen tot hunne eigene gedaante hersteld worden zooals het nu is, of in het lichaam en allen zullen gebracht en gesteld worden voor den rechterstoel van Christus den Zoon, en God den Vader, en den Heiligen Geest die een eeuwig God is; ten einde geoordeeld te worden naar hunne werken, hetzij zij goed of kwaad zijn. Nu ziet, ik heb tot u gesproken aangaande den opstanding van het sterfelijk lichaam. Ik zeg u, dat dit sterfelijk lichaam verrijst tot een onsterfelijk lichaam: dat is uit den dood, zelfs uit den eersten dood tot het leven, zoodat zij niet meer kunnen sterven, hunne geesten vereenigende met hunnelichamen om nimmer gescheiden te worden; dus het geheel wordt geestelijk en onsterfelijk zoodat het geen bederf meer kan zien”.

ONS GELOOF.

Dit is de leer van de Heiligen der laatste Dagen. Dat is de opstanding van Jezus Christus; en daar Hij de Eersteling is van de opstanding der dooden, zoo zal Hij al de kinderen van Zijnen Vader, op wien de vloek van Adam gekomen is, opwekken zooals Hij opgestaan is. Want zooals door eenen mensch de lichamelijke dood over alle menschen gekomen is, zoo zullen door de rechtvaardigheid van Christus allen tot het leven voortkomen door de opstanding der dooden van alle menschen, hetzij zij goed of kwaad zijn, zwart of blank, gevangen of

vrij, geleerd of ongeleerd, het maakt geen verschil of zij jong of oud zijn. De dood, die door den val onzer eerste ouders gekomen is, is te niet gedaan door de opstanding van den Zoon van God. Gij zult uit uwe graven voortkomen, deze zelfde sterfelijke lichamen, zooals zij nu zijn, de teekenen dragende juist zoowel als het lichaam van Christus de teekenen had die op Hem waren. Zij zullen uit hunne graven voortkomen, maar zij zullen onmiddellijk onsterfelijk gemaakt worden, hersteld tot hunne volmaakte gedaante. En de arme ongelukkige mensch die een been, arm of vinger verloren heeft, zal die weer op de juiste plaats hersteld hebben, ieder gewricht in zijne plaats en ieder deel in de juiste plaats en het zal volmaakt gemaakt worden, want dat is de wet van herstelling die God heeft ingesteld, waardoor Zijne doeleinden niet kunnen falen, waardoor Zijne voornemens in betrekking tot Zijne kinderen ten uitvoer zullen gebracht worden. Nu dit is de herstelling waarin ik geloof. Ik geloof in de opstanding zooals Joseph Smith die verklaard heeft. Hij zeide, dat hij wanneer hij gestorven zou zijn, naast zijn vader, moeder en andere familieleden gelegd zou worden, zoodat wanneer de bazuin zou weerklinken en het woord van God voort zou gaan, om uit den dood op te staan, hij het voorrecht mocht genieten, om het eerst zijn vader, moeder en andere familieleden de hand te geven. En ik, en gij — gij echtgenooten die uwe vrouwen lief hebt, en vrouwen die uwe mannen bemint en die trouw aan elkander zijn, die te zamen verbonden zijn door den band van het nieuw en eeuwig verbond, voor de eeuwigheid zoowel als voor den tijd — wat anders in de wereld, wat anders in de godsdienst der wereld kan aan uw verlangen, behoeften en begeerten of uw ziel voldoen, dan deze leer van Christus in de Schriften van goddelijke waarheid geopenbaard en bekrachtigd en verkondigd door den profeet Joseph Smith in den tijd waarin wij leven, en waarvan getuigenis wordt gegeven in ons eigen verstand en hart, door het getuigenis van den Geest van God, die wij bevoorrecht zijn te genieten? Wat is wenschelijker dan dat wij onze vaders, moeders, broeders, zusters, vrouwen en kinderen zullen ontmoeten, met onze geliefde betrekkingen en familie in de geestenwereld hereenigd zullen worden, elkander kennende, elkander herkende door de kenmerken die wij in het vleesch gekend hebben en door den omgang die een ieder kenmerkte in het aardsche leven. Wat beters wenscht gij dan dit? Wat is er in eenige godsdienst verhevener dan dit? Ik weet niets. Het voldoet aan mijne behoeften, het vervult mijne wenschen, het beantwoordt het verlangen van mijn hart; het is de vervulling, of de belofte ten minste, van de vervulling van al mijn streven en hoop.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

VOLHARDING IN HET EVANGELIE.

Maar wie volharden zal tot het einde,
die zal zalig worden.

MATT. 24 : 13.

Er zijn menschen die denken dat gehoorzaamheid aan enkele beginselen van het Evangelie voldoende is, tot zaligheid. Zij denken dat een mensch gedoopt zijnde, wel verder naar eigen begeerte kan handelen en wandelen, en dat het niet noodig is verder in de gemeenschap met het volk van God te leven, of hoogere wetten van het Evangelie te onderhouden.

Er staat niet geschreven, dat de mensch zalig zal worden, alleen door het aannemen van het Evangelie, maar door volharding in hetzelfde tot het einde. De Apostel Paulus zegt tot de Heiligen in Hebrëen 6, niet bij de eerste beginselen stil te blijven staan, maar voort te gaan tot volmaking. Hij besefte volkomen, dat achteruitgang en afval, het lot zijn van personen, die niet in gehoorzaamheid aan het Evangelie vooruitgaan tot volmaking.

Johannes zegt in zijn tweeden zendbrief: „Ziet toe voor uzelfen, dat wij niet verliezen hetgeen wij gearbeid hebben, maar eenen vollen loon mogen ontvangen”. Het is dus mogelijk te verliezen, wat wij ontvangen of verkregen hebben. Het volgende vers zegt: „Een iegelijk die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van God blijft, deze heeft beiden den Vader en den Zoon”. Het is dus noodig in het Evangelie te blijven, door overtreding, door niet gehoorzaam te zijn aan de inzettingen van het Evangelie, verlaten wij dat en komen tot afval, en die in de leer van Christus niet blijft, die heeft God niet en zaligheid kan dan niet verkregen worden. De Apostel Paulus, sprekende over het Evangelie zegt: „Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zoodanige wijze, als ik het u verkondigt heb”. 1 Cor. 15 : 2.

Als het dus veranderd of verlaten wordt zal het geen kracht tot zaligheid zijn.

Gehoorzaamheid aan het Evangelie, naarstig arbeiden in hetzelfde, geen veranderingen maken volgens ons eigen goeddunken en volharding tot het einde, zal ons de kroon der overwinning doen verwerven. Als

wij echter afvallig worden, den weg der zaligheid of het Evangelie verlaten dan zullen de beginselen door ons eenmaal gehoorzaamd, van geen nut zijn, maar integendeel tegen ons getuigen.

De Profeet Ezechiël zegt in hoofdstuk 18 vers 24: „Maar als de rechtvaardige zich afkeert van zijne gerechtigheid, en onrecht doet, doende naar de gruwelen, die de goddelooze doet, zou die leven? Al zijne gerechtigheden, die hij gedaan heeft, zullen niet gedacht worden; in zijne overtreding, waardoor hij overtreden heeft, en in zijne zonde, die hij gezondigd heeft, in die zal hij sterven.”

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De Amsterdamsche Conferentie zal op Zondag, 15 November a.s. plaats hebben. Drie bijeenkomsten zullen plaats hebben in het lokaal De Wittenstraat 109, 's morgens 10 uur, 's namiddags 2 uur, en 's avonds 7 uur. De namiddagvergadering is meer in 't bijzonder voor de leden der Kerk en de vrienden.

Allen worden uitgenoodigd deze Conferentie bij te wonen, en hunne vrienden mee te brengen.

OP ZENDING GEROEPEN.

16 Oct. Broeder Hermanus Uffens van de Rotterdamsche Gemeente is, met toestemming van President Charles W. Penrose der Europeesche Zending, geroegen eene zending in Nederland te vervullen. Hij is dezen dag door President Sylvester Q. Cannon verordineerd als Ouderling en terzijde gesteld tot dit werk, en is beroepen in de Utrechtsche Gemeente van de Amsterdamsche Conferentie zijnen arbeid te aanvaarden.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Sedert ons laatste bericht zijn er gedoopt: te Dordrecht 1 persoon, te Seraing, België 1, te Rotterdam 7 en te Groningen 1.

Het aantal intekenaars der „Ster” is wederom toegenomen. Broeder S. E. Busath verkreeg er 1, Geo E. Abel 1, H. Uffens 1, John Egge 1, J. Heinis 1, J. H. Goovers 1, F. J. Spitter 1 en G. A. Jongejan 1.

Op Maandag 26 Oct. werd het Presidentschap der Zusters-hulpvereniging te Rotterdam georganiseerd, wat door het vertrek van Presidente zuster C. Holtkamp en 1ste Raadgeefster zuster J. H. Adelaar naar Zion noodig was. Zuster H. Honig werd aangesteld tot Presidente, zuster B. N. de Haan tot eerste en C. Doezie tot tweede raadgeefster. Zuster J. de Kleijn werd tevens aangesteld tot secretaresse.

Het adres van de zendelingen te Heereveen, Friesland, is thans p./a. B. Moeken, Dracht, Heerenveen.

CORRESPONDENTIE.

Zuster P. Venema, wonende te Wilson Lane, Utah, schreef ons eenige dagen geleden eenen brief, waarin zij hare vreugde uitspreekt over het voorrecht, om een lid te zijn van de Kerk van Christus. Zij zegt, reeds vier jaren in Zion te zijn en vaster dan ooit te voren in het Evangelie te staan en besloten is te volharden in alle dingen. Over „*De Ster*” sprekende zegt ze: „Vergeet nooit „*De Ster*” te zenden, want zij is mij tot veel nut en ik leer er veel uit. Als ik geen „*Ster*” ontvang, gevoel ik mij niet thuis en ik zie steeds uit of de brievenbesteller komt. „*De Ster*” is een zeer goed tijdschrift en het lezen waardig.

Ouderling Herman van Braak verzocht ons zijne groeten aan de Heiligen in Nederland over te brengen en zegt, steeds verheugd te zijn in het Evangelie en het de begeerte van zijn hart is, om met de zijnen voort te gaan. Het volgende verzocht hij in „*De Ster*” te plaatsen:

„Het is de plicht van een ieder het Evangelie te prediken, voort te gaan tot volmaking, zijne mede-broeders of zusters te versterken en te trachten nieuwe vrienden te winnen. Nieuwe vrienden zijn als zilver, maar de ouden als goud, daarom moeten zij niet veronachtzaamd worden. Volhard in het gebed en Gods zegeningen zullen op u zijn. Wees tevreden met uw lot, onderhoud de geboden des Heeren, ga voort met goed doen, en alhoewel de menschen uwe goede daden niet weten of waardeeren, zoo weet, dat God ze niet zal vergeten. Als wij zullen volharden in het Evangelie, dan zal de kroon der overwinning eenmaal ons deel zijn. De volkeren zullen spoedig zien, wat het Mormonisme is, en dat verbetering en veredeling door hetzelfde gebracht worden. Mijn eenige wensch en bede is, dat God Zijne knechten wijsheid en kracht zal geven, om Zijn woord te verkondigen en dat spoedig vrede op aarde zal heerschen”.

VERPLAATST.

Ouderling Ben Barten van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling A. LeRoy Sherwood van de Amsterdamsche naar de Arnheemsche.

Ouderling John H. Teeples van de Arnheemsche naar de Groningsche.

Ouderling Vincent W. Lawson van de Amsterdamsche naar de Rotterdamsche.

Ouderling Claude A. Woolley van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche.

VERSLAG DER LUIKSCHER CONFERENTIE.

De halfjaarlijksche conferentie der Luiksche afdeeling werd gehouden op Zondag 25 October 1908. De twaalf reizende ouderlingen van die conferentie waren tegenwoordig, tevens zedings-president S. Q. Cannon, conferentie-president J. N. Lybbert en ouderling Jos. A. Kingdon van de Arnheemsche conferentie en ouderlingen J. L. Wallace en J. A. Butterworth van de Rotterdamsche conferentie.

Drie goede vergaderingen zijn gehouden, alwaar de Geest des Heeren krachtig geopenbaard werd, terwijl de ouderlingen de beginselen van het Evangelie verklaarden.

Ten tien uur voormiddags vergaderden de ouderlingen, heiligen en vrienden te Verviers. Ouderlingen E. J. Evans en H. E. Young gaven getuigenis van het groote werk der laatste Dagen. Ouderling Lybbert sprak in de Engelsche taal en J. A. Nielson vertolkte. Hij besprak de beginselen van het Evangelie en toonde op duidelijke wijze, dat het de kracht Gods was tot zaligheid. President S. Q. Cannon sprak daarna tot de aanwezigen en spoorde hen aan de leeringen der ouderlingen gehoor te geven.

De namiddagvergadering werd gehouden te Seraing. Vele heiligen en vrienden waren tegenwoordig. Nadat het avondmaal bediend was sprak ouderling Q. S. Robinson tot de vergadering. Hij zeide verheugd te zijn, geteld te worden onder hen die den geest van liefde openbaarden, zooals Christus het geleerd had. Hij besprak het antwoord van Christus tot de Farizeën, toen Hij hun vertelde, dat God lief te hebben het grootste gebod was. De algemeene en lokale autoriteiten der Kerk werden toen voorgesteld door president Jas. A. Nielson der Luiksche conferentie en met algemeene stemmen erkend. Ouderling Jas. A. Kingdon besprak daarna de kracht van het gebed en daarna werden de beginselen van het Evangelie op duidelijke wijze besproken door president S. Q. Cannon. Hij zeide, dat de weg des levens smal was en weinigen dien vonden. Hij vermaande de Heiligen getrouw te blijven aan de verboden die zij hadden gemaakt en naar de geest der liefde te zoeken. Hij zeide, dat God vergeeft wien Hij wil, maar dat wij allen menschen moeten vergeven.

De avondvergadering werd te Luik gehouden en vele waren tegenwoordig. In deze vergadering was president S. Q. Cannon de voornaamste spreker. Hij sprak naar aanleiding der tekst: „Indien wij alleen in dit leven op Christus hopende zijn, zoo zijn wij de ellendigste aller menschen.” Hij besprak volgens de Schriften, dat geloof gegrond was op de opstanding van Christus, en dat als de Zoon van God niet was opgestaan, al ons geloof en onze gebeden ijdel waren. Mormonisme was niet gekomen, om te vernietigen maar allen tot hetzelfde geloof te vereenigen; want door de oneenigheid was het noodig geworden,

dat God Zich openbaarde. President Jas. A. Nielson was de laatste spreker. Hij besprak de herstelling van het Evangelie en gaf getuigenis van de opstanding der dooden.

Er waren omtrent 60 personen in deze vergadering tegenwoordig.

Op Maandag 26 October werd er eene vergadering gehouden voor de zendelingen. Er werd verslag gegeven der werkzaamheden en nuttige wenken en raadgevingen medegedeeld door de presideerende broederen.

WAAROM HIJ NAAR BENEDEN GING.

„Het spijt mij u te moeten zeggen, dat gij naar beneden zult moeten gaan”, zeide de bewaarder der enge poort.

„Waarom, — waarom”, vroeg de arme ziel stamelende, „hebt gij het verslag van mijne zondagen gezien?”

„Dat heb ik gedaan,” was het antwoord.

„En was dat niet goed?”

„Zeer goed! Ik heb opgemerkt, dat gij ongeveer alle zondagen naar de kerk zijt gegaan”.

„Welnu, wat hapert er dan nog aan?”

„Jammer genoeg heb ik het verslag van uwe andere dagen ook gezien; en het is hier regel dat niemand genoeg gerechtigheid op een dag kan verrichten, om zes dagen hard werken in de andere richting goed te maken. Er is gesproken, om eene herziening te hebben, zoodat zulken menschen toegestaan zal worden één dag in den hemel door te brengen en de andere zes dagen in den kelder, maar alvorens dat gedaan wordt, als het ooit plaats heeft, zult gij naar omlaag moeten gaan.”

En de arme ziel ging naar omlaag.

DE VREUGDE VAN DEN ARBEID.

De groote werkers der wereld doen wat zij verrichten voor de vreugde daaraan verbonden en niet voor het geld, dat zij voor dien arbeid ontvangen. Om eenigen arbeid groot te maken, b.v. het schilderen van een schilderstuk of het bouwen eener schuur, is de eerste vereischte, de gedachte aan geld op zij te zetten. Arbeid is het geld waarmede de grootste schulden der menschheid betaald worden. Alleen door onze medemenschen te dienen, kunnen wij in onze ziel het sluimerende gevoel van plicht opwekken tot de menschheid, dat met ons leven verbonden is en onder ons werkt tot den vooruitgang van eeuwige rechtvaardigheid.

WILLIAM ALLEN WHITE in *Am. Magazine*.

ALGEMEENE CONFERENTIE TE SALT LAKE CITY.

De negen-en-zeventigste algemeene conferentie der Kerk werd op 4, 5 en 6 October te Salt Lake City gehouden. Van verschillende plaatsen waren de Heiligen gekomen, om deze conferentie bij te wonen, en duizenden woonden de vergaderingen bij, die in den Tabernakel en Assembly Hall gehouden werden, en het was gedurende den eersten dag der conferentie zelfs noodig een vergadering in een derde lokaal, Barratt Hall te houden. Gedurende deze conferentie werden de Heiligen toegesproken door Pres. Joseph F. Smith, zijne raadgevers, de apostelen en vele ouderlingen. Pres. Joseph F. Smith sprak over het „Woord van Wijsheid” en de noodzakelijkheid, om de geboden Gods, gegeven voor het lichamelijk welzijn Zijner kinderen, te onderhouden. Deze predikatie zal in een volgend nummer worden opgenomen. Hetzelfde onderwerp en vele andere nuttige onderwerpen, als het onderhouden van den dag des Heeren, de opvoeding van kinderen, de verantwoordelijkheid der ouders, de wetenschap der godgeleerdheid, de noodzakelijkheid van gebed, het verlossingswerk voor de dooden en andere belangrijke en heilzame onderwerpen.

Het bleek uit de verslagen gedurende deze conferentie gegeven, dat het werk des Heeren over de geheele aarde met snelle schreden vooruitgaat en dat de Heiligen meer dan ooit te voren de groote verantwoordelijkheid beseffen, die hen opgelegd is.

Pres. Joseph F. Smith maakte bekend, dat ruim 2000 zendelingen in de wereld het Evangelie predikende zijn.

Het volgende voorstel werd door apostel Heber J. Grant voorgesteld en met algemeene stemmen aangenomen:

„Geloovende in de woorden en leeringen van President Joseph F. Smith, als dezen morgen gesproken over het onderwerp „geheelonthouding”; stellen wij voor, dat vele ambtenaren en leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen alles zullen doen wat in hun vermogen is, en dat geoorloofd is om te doen, met de wetgevers in het algemeen, om zulke wetten te maken door onze wetgevers, die spoedig zullen gekozen worden, als noodig zullen zijn de herbergen te sluiten, en op andere manieren den verkoop van sterken drank tegen te gaan, en wat bekend is als „de Zondag wet” aan te nemen”.

Wij laten hier enkele gezegden van sommige der sprekers volgen:

In zijne redevoering sprak Apostel Ruder Clawson over Tempel bouwen en tempelwerk. Hij deelde mede dat in de vier tempelen der Kerk er tot nu toe meer dan 3.000.000 verordeningen voor de overledenen, en 240.000 verordeningen voor de levenden verricht zijn. Verder verklaarde hij, dat eene Kerk die geen tempel heeft, en die de verordeningen welke tot het huis des Heeren behooren, niet verricht, geen

aanspraak kan maken op de volmacht van het priesterschap, of als de ware Kerk van God te zijn.

Apostel Reed Smoot zeide: Het gebed brengt menschen in gemeenschap met God; het brengt vrede tot de ziel. Zoo zeker als God leeft, zal Zijne vrede zijn in de harten en in de familiekring van dengenen, die tot Hem bidden. Leert uwe kinderen bidden, en te bidden zonder ophouden. Indien U voort wil gaan den Heer te bidden in oprechtheid zonder het te veronachtzamen, beide in de familiekring en ook een ieder in 't verborgen, ik beloof u dat u nooit van de Kerk zult afvallen. Toen ik President van de Utah-Ring was hoorde ik verscheidene malen klachten van mannen tegen hunne vrouwen, en vrouwen tegen hare mannen. Doch ik bemerkte dat in al die gevallen, zij in al die familiën niet samen hadden gebeden. Duisternis was daar gekomen in plaats van licht en leven. De macht der liefde was verdwenen.

President Francis M. Lyman sprak met nadruk over het Woord van Wijsheid, zeggende- „Er is geen voordeel in het gebruik van thee, koffie, tabak, en sterken drank. Degenen, die ze verkoopen trekken voordeel ervan, maar niet zij die ze gebruiken.”

De Egyptenaren van ouds lieten hunne slaven dronken worden, om hunne kinderen duidelijk te toonen hoe laag en verachtelijk een persoon er uitziet, die beschonken is.

De Zondagsscholen der Kerk tellen in 't geheel 153.000 leden ambtenaren, en kinderen volgens het verslag opgemaakt aan het einde van jaar 1907.

UTAH NIEUWS.

Naar wij vernemen worden er te Ogden City geregeld vergaderingen gehouden voor de leden der Kerk die Hollandsch spreken.

Deze vergaderingen worden gehouden onder leiding van de Nederlandsche Zendelingen-Vereeniging en met goedkeuring der Kerk.

De zendelingen-vereeniging verschaft de Heiligen in Zion hulp en inlichtingen voor het tempelwerk, zoodat in deze richting veel goed gedaan wordt onder het Nederlandsche volk. Er zijn broeders aangesteld om inkomende emigranten te helpen en van dienst te zijn. Wij hopen dat de Heiligen van hunnen hulp gebruik zullen maken, opdat voornamelijk het werk voor de dooden meer behartigd zal worden.

Te Salt Lake City is door eenige Nederlanders een vereeniging opgericht, om door het geven van tooneeluitvoeringen en vermakelikheden, zooals voordrachten, muziek, zang enz., gelden te verkrijgen voor liefdadige doeleinden, zooals: ondersteuning van zendelingen, armen, zieken, enz. De naam der Vereeniging is „Hollandia”.

Wij wenschen van harte, dat deze vereeniging veel goed zal doen, maar tevens niet het groote en ernstige doel des levens zal vergeten.

MIJN GETUIGENIS.

Zeven jaren is 't geleden
Sinds ik zag een heerlijk licht,
't Was het licht van 't Evangelie
Dat mij leerde lief' en plicht.

't Leerde mij ook te gelooven
Alles wat Gods Woord mij zegt,
En 't volbrengen der geboden
Die mij nu zijn opgelegd.

't Gaf mij kracht om te bekeeren
Van zond' en ongerechtigheid;
En te doen den wil des Vaders
Wensch ik eens de zaligheid.

Ja, nu ben ik weergeboren
Uit het water en den Geest,
Zooals eenmaal Christus Jezus
Ons een voorbeeld is geweest.

Donker was het in mijn harte
Voor dien blijden dag brak aan,
Dat ik weder werd geboren,
En toen verder voort kon gaan.

Dankbaar ben ik tot den Vader,
Dat Hij Zijne knechten zond,
Met hetzelfde Evangelie
Dat Zijn Zoon eens heeft verkond'.

Dit is nu dan mijn getuigenis,
Dat ik aan de wereld geef,
En mij tot een oordeel zijn zal
Wanneer ik er niet naar leef.

Maar wanneer 'k getrouw zal
[blijven,
Wacht mij eens een heerlijk loon;
Want hij, die volhardt tot 't einde,
Krijgt eens de verwinnaars kroon.

MALAD CITY, IDAHO, 11 Oct. 1908.

N. MORGAN
geb. DE GOOYER.

De wegen tot geluk zijn velerlei; de veiligste en mooiste echter gaan de kroeg voorbij.

Waar de flesch in huis komt, neemt de liefde maar al te vaak de vlucht.

Hoe gelukkig zou menig een leven, wanneer hij zich minder bemoeide met de zaken van anderen dan met zijne eigene.

I N H O U D :

De Opstanding	Blz. 325	Verslag der Luiksche Conferentie	Blz. 336
Volharding in het Evangelie	" 333	Waarom hij naar beneden ging	" 337
Conferentie-aankondiging	" 334	De vreugde van den arbeid	" 337
Op zending geroepen	" 334	Algemeene Conferentie te Salt Lake City	" 338
In ons eigen Zendingsveld	" 334	Utah Nieuws	" 339
Correspondentie	" 335	Mijn getuigenis	" 340
Verplaatst	" 335		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.